

MundoRado Reizen
SPECIALIST IN AANGEPASTE VAKANTIES

Peru 2014

Weekoverzicht:

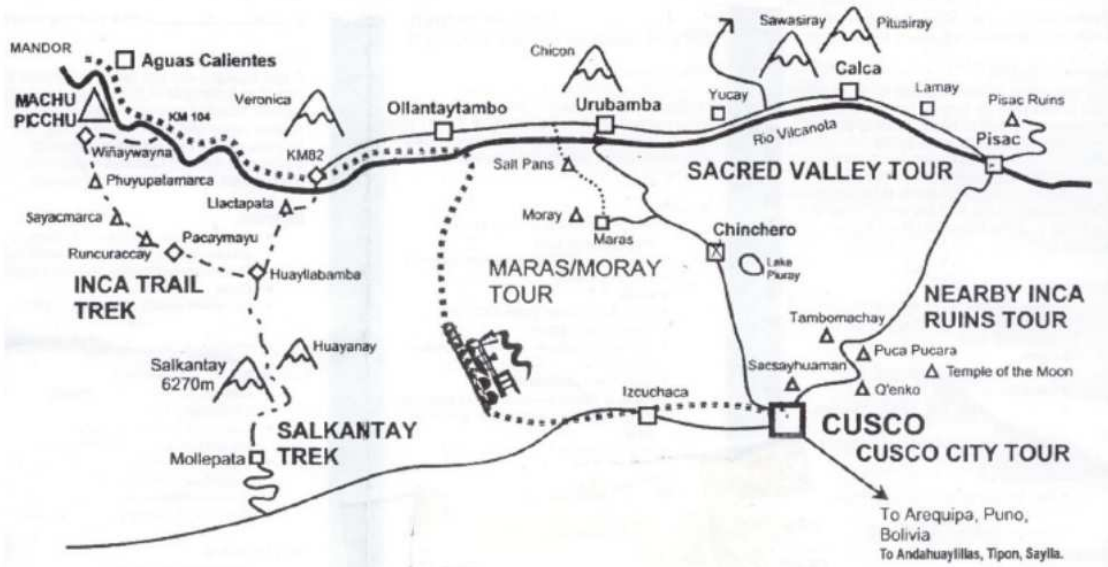
Dag	Dag/datum	Dagprogramma	Avondprogramma
01	Ma 12 mei	Reisdag Amsterdam Schiphol - Lima	
02	Zo 13 mei	Lima City tour: Parque del amor, John F. Kennedypark, Huaca Pucllana, Parque el Olivar Plaza Mayor/Plaza de Armas, Kathedraal van Lima, Aartsbisschoppelijk paleis, Presidentiële paleis, Saint Dominic priory of Lima, Museum Rafael Larco Herrera	Welkomstdiner Junius showrestaurant
03	Ma 14 mei	Nazcalijnen	
04	Di 15 mei	Ballestas eilanden	
05	Wo 16 mei	Binnenlandse vlucht Lima - Cusco	
06	Do 17 mei	Amaru-volk archeologisch ruïnecomplex van Pisac Terrassen van Moray Panoramic view Zoutmijnen van Maras	
07	Vrij 18 mei	Ollantaytambo	
08	Za 19 mei	Bus: hotel - Ollantaytambo Trein: Ollantaytambo - Aguas Calientes Bus: Aguas Calientes – Machu Picchu Machu Picchu Terugreis: bus – trein - bus	
09	Zo 20 mei	Keramiekkunstenaar Pablo Seminario Picknicken uitzicht op Puca Pucara Quenqo, Panoramic view Cusco Saqsaywaman	Cusco by night
10	Ma 21 mei	Cusco City Tour: Qoricancha, twaalfhoekige steen, Kathedraal Cusco, Lunch restaurant Cusco Vrije middag	Cusco by night
11	Di 22 mei	Reisdag bus Cusco - Puno Rumicolca Kerk San Juan Bautista of Huaró	
12	Wo 23 mei	Titicacameer Schip Yavari Rieteilanden met Uros gemeenschap Taquile eiland met Llachon gemeenschap	
13	Do 24 mei	Sillustani aan Umayomeer	Afscheidsdiner
14	Vrij 25 mei	Reisdag Inca Manco Cápac - Lima Lima – Amsterdam Schiphol	
15	Za 26 mei	Aankomst Amsterdam Schiphol	

Peru op de kaart:

Sacred Valley of the Incas

Dag 1 Maandag 12 mei 2014:

Vandaag is het eindelijk zover, vakantie! Vanuit Nederland en België ontmoeten we elkaar bij het ontmoetingspunt, de rood-witgeblokte kubus van Schiphol. Het was een prima tijd om te verzamelen. De Nederlanders onder ons zijn maar wat blij dat het Schiphol is geworden in plaats van Brussel, wat aanvankelijk de bedoeling was. Rond een uur of 10 was de groep compleet en gingen we onder begeleiding van iemand van het grondpersoneel naar de incheckbalie. We kwamen vooraan te staan, waarna een rij van overige passagiers volgde. Opvallend was een grote man op leeftijd die het lastig leek te vinden om te moeten wachten tot de hele groep was ingecheckt. Ik geef toe dat we met alle rolstoelen en baggage wel veel ruimte innamen en we maken plaats zodat de inmiddels wat geïrriteerde man kon passeren. We gaan door met het inchecken en een voor een halen we een groepsgeenoot met baggage naar de incheckbalie. Zo verdwijnt de koffer op de bagageband richting ons vliegtuig en kan de groepsgeenoot apart wachten tot er steeds iemand aansluit. Bij Samuel en Risma ontstond er bij de balie wat verwarring, omdat ze de baggage van hun samen in één koffer hadden gestopt. Het gevolg was een koffer met overgewicht. Ook de koffer van Veerle was te zwaar. Uiteindelijk na een telefoontje bleek het geen problemen meer te geven. Super! Dan door naar de douane waar de laatste flesjes water verdwijnen in de prullenbak. Vervolgens worden de eerste dollars gepind bij de bank. Een vlotte jongeman achter het loket liet voor de gein het papiergeld nog eens extra door de telmachine gaan. Het was een grappig gezicht en hij wenste ons een prettige vakantie. We lopen door naar de gate die aan het einde van een lange gang ligt. We mogen als eerste het vliegtuig in. Er wordt nog wat gewisseld met de plaatsen en de reis van 12,5 uur kan beginnen. We starten de vlucht op de geplande tijd (12:30) en verlaten Schiphol waar Ilse de Lange samen met Waylon gisteren aankwamen. Zij behaalden de tweede plaats met het nummer 'Calm after the storm' in de finale van het Eurovisie Songfestival te Kopenhagen. We verlaten inderdaad een stormachtig, nat en koud (13 °C) Nederland richting een land waar we nog niet goed weten wat we van het weer kunnen verwachten. Intussen gaat de reis voorspoedig en is er tijd voor meerdere films, waaronder de film 'Intouchables'. We zijn terug in de tijd gevlogen en voordat we het vliegtuig uitstappen moet het horloge even 7 uur teruggedraaid worden. Van 1:05 wordt het ineens 18:05. Opvallend is dat

het hier in Lima nu al donker is. Als we alle bagage hebben, is het inmiddels 19:45 en staat er een bus klaar om ons naar het hotel te brengen. We maken kennis met Juan die ons de hele reis zal begeleiden. We krijgen een mapje met een net uitgewerkt programma. Het welkomstdiner kan worden opgeschoven naar

later, want we zijn allemaal eigenlijk te moe en hechten meer waarde aan een goed bed. We checken 20:45 in en iedereen gaat vroeg slapen.

Dag 2 Dinsdag 13 mei 2014:

Vandaag vroeg op en na het ontbijt vertrekken we om 9:00 uur met een busje voor een excursie door de hoofdstad Lima. Naast Juan rijdt gids Oscar met ons mee. Hij vertelt ons alles over de omgeving. Lima is een wereldstad met meer dan 9 miljoen inwoners, bestaande uit 43 wijken met ieder een eigen burgemeester. Lima, de stad waar Joran van der Sloot 28 jaar vast zit wegens de moord op een Peruaanse studente in 2010. We rijden door Miraflores één van de modernste districten van Lima. We langs het *Parque del amor* (park van de liefde) wat op Valentijnsdag 1993 werd geopend. Het park heeft, door de mozaïekbanken, wat weg van het bekende park "Güell" in Barcelona. Het beeld van een innig zoenend stel is gemaakt ter ere van de liefdeskoppels die van het mooie uitzicht over de kliffen, de grote oceaan en een zonsondergang komen genieten.

Vervolgens rijden we langs het *John F. Kennedypark*, waarin het borstbeeld staat van de 50 jaar geleden vermoorde Amerikaanse president. In het park proberen schilders en (ballonnen)verkopers hun producten aan de man te brengen. Eigenlijk had het park beter 'kattenpark' genoemd kunnen worden. Hoe langer je kijkt hoe meer katten je ziet. De katten werden zo'n 20 jaar geleden ingezet om een rattenplaag te bestrijden. Inmiddels hebben de katten zich hier gehuisvest en leven er meer dan 100 in het park. Er wordt door vrijwilligers goed voor ze gezorgd; worden voorzien van inentingen, eten en drinken. We rijden verder door het luxe stadsdeel van Lima. De *Huaca Pucllana* (betekent plaats voor rituele spellen) is een kleipijamide van maar liefst 500 meter lang, 100 meter breed en 22 meter hoog! Deze pyramide uit de 14^e eeuw werd door de inca's beschouwd als een heilige stad en werd vroeger gebruikt voor belangrijke evenementen. De pyramide is alleen dinsdags gesloten.

Oscar vertelt dat het tussen de bussen haast een competitie is om zoveel mogelijk klanten te krijgen. Er wordt zo snel mogelijk naar haltes gereden waar veel klanten staan te wachten. Dus mocht je in je eentje bij een halte staan, is het maar de vraag of er ooit een bus voor jou zal stoppen.

We komen in district San Isidro en rijden langs *Parque el olivar*, een park met 17^e eeuwse uit Spanje meegenomen olijfbomen! Wat een fantastisch mooi gezicht. Rond een uur of half 11 komen we aan bij het oude centrum van Lima en worden we er bij *Plaza Mayor/ Plaza de Armas* (centrale plein van Lima) afgezet. We krijgen een 10 minuten om de gebouwen rondom het plein te bezichtigen. Voor het aartsbisschoppelijk paleis komen we bijelkaar en starten we met de rondleiding.

Om het plein zie je koloniale herenhuizen met houten balkons. Lima werd in 1535 door San Fransisco Pizarro gesticht onder de naam “La Ciudad de Los Reyes” wat “Stad van de Koningen” betekent. In hetzelfde jaar geeft Pizarro opdracht tot de bouw van de *kathedraal*, die opgedragen is aan apostel Johannes. Dit betreft een reconstructie doordat aardbevingen de huidige kathedraal hebben verwoest. In de kathedraal bevinden zich allemaal kapellen met ieder een eigen thema. Ook is er de graf tombe van San Francisco Pizarro te vinden. De ruimte laat afbeeldingen zien, waaronder de blijvers en terugkeerders naar Spanje, die gemaakt zijn met mozaïek.

Aan de kathedraal ligt (sinds 1924) het *aartsbisschoppelijk paleis* (foto: links onder). Koningin Máxima bezocht begin maart dit jaar Colombia en Peru. Ze bezocht het *presidentiële paleis* (foto: rechts onder). Op zich is het bijzonder omdat in Zuid-Amerika niet veel koninklijk bezoek komt, met uitzondering van de Spaanse koninklijke familie. Het historische centrum is in 1988 opgenomen op de Werelderfgoedlijst van UNESCO. Eind 2001 ontstond er grote brand waarbij 300 mensen omkwamen en historische panden beschadigd raakten door het demonstreren van vuurwerk in een winkel.

De eerste zelfs fraaie groepsfoto is een feit! We vervolgen de weg naar *Saint Dominic Priory of Lima*. We vinden hierin mooie kloosters. Het eerste klooster (hieronder weergegeven) is versierd met oude tegeltjes en mooi houtsnijwerk.

Tevens bevat het een eeuwenoude bibliotheek met duizenden boeken.

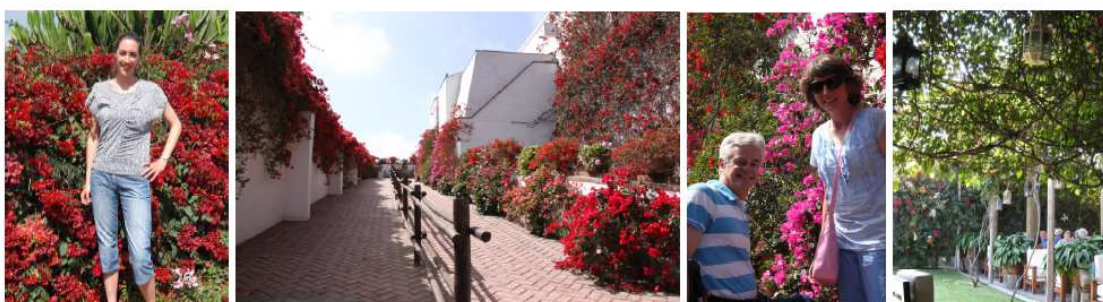
De kapel van Saint Martin de Porres is gevestigd in het tweede klooster. San Martin groeide op in armoede. Hij had een Spaanse vader en Afrikaanse moeder. Op 11-jarige leeftijd kwam hij in het klooster werken als bediende. Rond zijn 25^e jaar werd hij opgenomen als broeder, omdat hij toch wel verstand bleek te hebben van verzorging van wonden en medicijnen. Hij zette zich in voor de armoede en opende, met steun van zijn zus, een weeshuis en kinderziekenhuis. Hij werd uiteindelijk de beschermheilige van verpleegkundigen. Martin was bevriend met Saint Rosa of Lima.

Isabel Flores de Oliva ging in het klooster verder onder de naam "Saint Rosa". Deze naam zou haar gegeven zijn doordat haar gezicht de vorm van een roos aangenomen zou hebben en/of door de altijd aanwezige rode wangen. Met haar twintig jaar kwam ze in het klooster. Rosa zou het Nederlandse Sittard in 1671 bevrijd hebben van 'de zwarte pest'. Ze is zodoende beschermheilige van de stad geworden. Van Peru is Rose beschermheilige geworden. Ze stierf na een lange lijdensweg en wordt afgebeeld met een metalenkroon onder rozen. De 23^e augustus is een feestdag in het teken van Rosa.

Het is inmiddels 13:00 uur en we vertrekken vanuit het historische centrum naar het museum Rafael Larco Herrera. Bij de entree van het museum worden we verwelkomt door bloemenwanden met bouganville. We gaan naar het restaurant en genieten van een prachtig uitzicht onder het genot van een heerlijke, warme driegangenlunch.

Na de lunch komen we via een klein erotische kunstmuseum bij het museum wat omschreven wordt als misschien wel het mooiste museum van heel Peru. Enthousiaste Oscar neemt ons op een pakkende en boeiende wijze mee door het archeologisch museum met ± 55.000 kunststukken van keramiek, textiel en goud.

We komen meer te weten over 'de privéstukken van Larco'. Tegen 17:00 uur komen we uit het museum en gaan terug naar het hotel waar we genieten van een welkomstdiner. We krijgen een driegangmenü en proeven Peruviaanse gerechten. Tevens zien we traditionele dansen uit diverse streken van Peru. Het was een fantastische afsluiter!

Dag 3 Woensdag 14 mei 2014:

Het is nachtwerk als we rond 3:30 gewekt worden. Vandaag staat de excursie 'vliegen over de Nazcalijnen' op het programma. We vertrekken om 4:30. Oscar vertelt ons van alles op weg naar Pisco. Om 8:45 komen we aan op de luchthaven. Geert, Patricia en

Ger-Anne blijven achter en laten het vliegen graag over aan de rest van de groep. We wachten gestaag als blijkt dat de vlucht een uur later dan gepland vertrokken is. Intussen gaan wij met Oscar en Juan alvast een kijkje nemen bij het resort, wat overigens pas 2 jaar open is! De groep vliegt met een klein vliegtuigje een half uur om bij de Nazcalijnen te komen. Met hier en daar wat flinke luchtzakken wordt de maag op de proef

gesteld. Met een meegekregen plattegrond kun je volgen wanneer je wat gaat zien. Het vliegtuigje kantelt over links en dan over rechts. De 'Nazcalijnen' zijn geogriefen oftewel tekeningen in of op de aarde. Figuren van dieren, lijnen en vormen zijn duizenden jaren lang in het woestijnzand bewaard gebleven. Het is er gemiddeld 25 °C, windstil en het regent er eigenlijk nooit. De lijnen zijn in 1994 ook toegevoegd aan de werelderfgoedlijst van UNESCO. Na een half uur genieten van adembenemende uitzichten vliegt de groep terug. Het was een gave ervaring, die overigens alleen vanuit de lucht te zien is. Risma en Sonneke zagen bij terugkomst wel wat witjes! Even bijkomen dus! Ze hebben hun certificaat wel verdiend!

We gaan om 14:00 uur naar een nabijgelegen restaurant "El Piloto" met name bekend om de vis. Het programma is uitgelopen door de vertragende vliegtijden. We besluiten om daardoor niet naar Bodega Santiago Queirolo te gaan, een wijngebied, waar het eind van de 19^e eeuw door Italiaanse immigranten heerlijke wijnen en pisco's werden gemaakt. We zouden een rondleiding krijgen door de verschillende processen, met aan het eind een proeverij. Zo bezoeken we ook het Ica regionale museum niet, waar mummies bewaard zijn gebleven. Als laatste zouden we genieten van een beeldschoon panorama-overzicht over Huacachina, en klein dorp, ±100 inwoners, gebouwd bij een oase (=vruchtbare plek in de woestijn). Deze plek is een bekende trekpleister voor het 'sandboarden'. De groep heeft behoefte aan rust en ontspanning! Dat gaat zeker lukken in "Resort San Agustin", wat pas 2 jaar open is. Het is er heerlijk zonnig en wat een uitzicht! Samuel neemt als enige een duik in het zwembad. Erg sportief moet ik zeggen!

Dag 4 Donderdag 15 mei 2014:

De wekkers gaan vroeg af. Na een veelzijdig ontbijt, vertrekken we rond 7:15 naar de pier van Paracas. We gaan aan boord van een speedboot die zal varen richting de *Islas Ballestas of de Peruaanse Galapagos-eilanden*. Het is een fascinerend gezicht om te zien hoe de vele pelikanen om je heen vliegen of net langs je hoofd scheren om in het water te willen landen. Dat is even iets anders dan zeemeeuwen op het strand. Ik ben benieuwd wat we gaan zien! In de verte zien we de eilanden liggen!

Als we dichterbij komen, zien we van allerlei dieren. Iedereen geniet, kijkt rond en maakt foto's. Wat gaaf

om dieren van zo dichtbij te kunnen zien! Zo zagen we: de grijze meeuw, incastern, humboldtgent, aalsgolfer, peruaanse pelikaan, roodkopgier, felgekleurde krabben en mosselen.

Wat helemaal fantastisch was, waren de zeeleeuwen en de humboldtpinguïns!

Aan het einde van de boottrip zijn we een zeeleeuwbeeldje rijker, maar is Geert een bril armer. Deze werd per ongeluk van zijn hoofd gestoten en verdween in het water. Oeps!

We halen in het hotel de spullen op en checken uit. Na 'een sleutelmysterie' vertrekken we naar hetzelfde restaurant als gisteren om te lunchen. We moeten helaas afscheid nemen van Oscar en Kjerke overhandigt hem als dank een envelop met inhoud.

Rond 14:00 uur vertrekken we naar Lima. Wegens problemen met de airconditioning (verdieping 0-4) gaan we naar een ander hotel. Eerst hebben we nog wat reisurenen te gaan. Oscar rijdt mee naar zijn woonplaats Lima. We rijden door een dor landschap. Hier en daar zien we witte schuren die kippenboerderijen zijn. En ook zien we geelgekleurde vlakken wat drogende maïskolven blijken te zijn. In de bus laten we de Peruanen kennismaken met drop. Bij de meeste valt laurierdrop in de smaak.

Naar buiten kijkend zien we de naam "Ronald" steeds terugkomen op muren. Misschien is dit nog een overblijfsel van een verkiezingscampagne. Later passeren we een eenvoudige vrachtauto met mensen zittend op grote balen katoen. Veel te zien dus! We komen om 19.30 uur aan bij het hotel.

Dag 5 Vrijdag 16 mei 2014:

Het was weer vroeg opstaan. Dit ingeplande hotel was niet verkeerd. De bedden sliepen heerlijk. Je kunt merken dat we in een grote stad zitten. Veel zakenmensen ontbijten in het restaurant. Het doet daarom westers aan. We vertrekken naar het vliegveld van Lima om naar Cusco te vliegen. Eenmaal daar aangekomen, moeten de valide reizigers onder ons even invalide worden. Dit omdat de rolstoelen naar Cusco gevlogen moeten worden. Dit kon niet op een andere manier gedaan worden, omdat de rolstoelen dan wellicht te laat aankomen. Juan was al eerder naar het vliegveld gegaan.

Een bijzondere ervaring om even te beleven met welke gevoelens en beperkingen je dan geconfronteerd wordt. Jan heeft de veel te klein afgestelde rollator van Ingrid meegekregen. Risma's rolstoel krijgt even later een lekke band. Ze lijkt goed in haar rol te zitten en loopt met ondersteuning van Geert en Juan verder richting de gate die van nummer 12 in nummer 4 is veranderd. Sonneke had bijna niet verder gekund, ze was haar paspoort in het toilet verloren. Gelukkig gingen meer mensen van onze groep naar de wc. Om 11:45 gaan we aan boord van het vliegtuig. Ger-Anne wordt even later in het vliegtuig getild, dit terwijl de anderen moeilijk lopend het vliegtuig binnengaan.

Het was een prachtige vlucht, met uitzicht over het Andesgebergte. Zelfs besneeuwde toppen waren zichtbaar. Barry vertelt dat hij met een echtpaar uit Chili gesproken heeft. De vlucht heeft vertraging gehad. Deze doet er normaal 45 minuten over en nu 1 uur en 10 minuten. Maar het is gelukt. We zijn op de luchthaven met de extra rolstoelen met ons! Terwijl Kjerke wat problemen heeft gekregen met zijn darmen, wacht de groep verder op en worden de eerste cocabladeren gegeten. We zitten namelijk op zo'n 2700 meter boven zeeniveau. Buitengekomen, staat een nieuw team voor ons klaar. Onderweg naar de bus, worden de valide reizigers door een fotograaf nog even met rolstoel vastgelegd. Yvonne geeft nog even wat instructies bij het inladen van de rolstoelen en dan kunnen we gaan!

We rijden langs Cusco dat we deze week nog beter zullen gaan bekijken. Daar wordt een lunch voor ons opgehaald. De keuze is uit een broodje kip of vegetarisch met kaas, tomaat en kruiden. Dit was heerlijk! De omgeving is adembenemend mooi en groen!

Op doorreis naar het hotel stoppen we bij Awanachancha, een lamaboerderij. We leren de verschillen tussen de lama's, vicuña's en alpaca's! De lama en de alpaca worden over het algemeen het meest met elkaar verward. Er zijn wat duidelijke verschillen.

De lama heeft haar (kun je niet spinnen) en de alpaca daarentegen heeft wel wol. Hoe jonger het dier, hoe zachter en beter de wolkwaliteit. Je zult de komende dagen de term baby-alpaca nog veel horen! De vicuña heeft de dunste wolvezels en heeft daardoor ook veel minder wol dan een alpaca. Het karakter van een lama is minder vriendelijk in tegenstelling tot de alpaca. Denk aan het spuuggedrag als lama's zich bedreigd voelen. Aan de oren kan je het verschil zien. De lama heeft duidelijk banaanvormige oren en de alpaca heeft rechte spitsvormige oren. Lama's kunnen spullen vervoeren en staan daardoor bekend als het 'Schip van de Andes'. De alpaca's zijn zeer beslist geen lastdieren. Als laatste is een lama een stuk groter dan de alpaca. Wist u dat beide dieren geen boventanden hebben en de ondertanden kortgehouden worden door het knagen aan takken en twijgen? Beide dieren worden tussen de 15-20 jaar oud. We kregen allemaal de gelegenheid om deze planteneters groen te voeren. Iedereen genoot enorm van dit moment! Vervolgens zien we wat er van de alpacawol wordt gemaakt. Deze vrouw (36 jaar) weeft al sinds haar 6^e jaar 8 uur p/dag.

Dag 6 Zaterdag 17 mei 2014:

We bezoeken als eerst het “het land der wijzen” waar het *Amaru-volk* woont. Het zijn de oorspronkelijke bewoners van Peru. De weg ernaartoe was super!

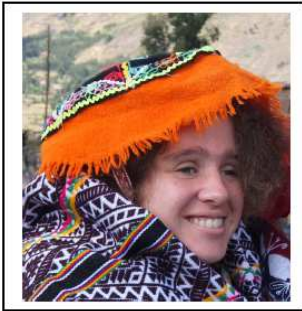
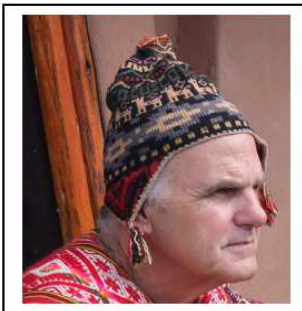
We worden warm onthaald met muziekspel van trommel en fluit. Bij binnenkomst worden er rozenblaadjes over je heen gegooid. Daarna werd er door dames een koord met vier rode kantuta-bloemen (nationale bloem van Peru en Bolivia) omgehangen. Vervolgens geeft het volk ons een kijkje in hun dagelijks leven. Als gasten worden we net zo gekleed als de Amaru's! Wat ziet het er geweldig en kleurrijk uit! Er krijgen uitleg over de verschillende soorten kruiden en drinken er thee van. De kruiden hebben een goede werking op het lichaam. Zo merkten we gisteren in het hotel al dat de cocabladeren, de cocathee en de zuurstof altijd klaar staan tegen de hoogteziekte waar met name reizigers last van kunnen krijgen! Tevens worden we ritueel gereinigd met kruiden. De kruiden werden eerst onder de neus gehouden, de geur daarna diep ingeademd en de kruiden daarna door het gezicht gewreven. Kjerke voelt zich vandaag niet zo lekker en voor hem is dit meegenomen!

Peru staat bekend om de aardappelsoorten. In heel Peru zijn er $\pm$ 3000. Wereldwijd zijn er 4500 en in Nederland maar 250 soorten! De aardappelen worden in het geheel of gestampt gedroogd (zie foto Samuel). Ze kunnen makkelijk door diverse gerechten worden gebruikt en langer worden bewaard. Daarna laat men het proces zien van schape scheren, wol wassen, wol verven, spinnen en weven. De producten die ze gemaakt hebben, worden even later verkocht. Ondertussen wordt er een heerlijke maaltijd voor ons bereid. De maaltijd bestaat uit verse producten uit de omgeving: de gestoofde aardappelen, aardappelsoep, quinoa met diverse groenten en rundvlees met een toetje van Tamarillo (boomtomaat). Aanvankelijk zouden we het volk twee uur bezoeken, maar dat werd dubbel zo lang! Zo is er ook een Amerikaanse studente die hier voor een half jaar woont en ze bestudeert hoe deze gemeenschap leeft.

Zoek de echte Amaru....!

Aan tafel!

Pisco sour is een cocktail uit Zuid Amerika. De cocktail is een mengsel van Pisco (sterke lokale drank), gemengd met citroen of limoensap en daarboven op een laagje geklopt eiwit. Deze wordt afgewerkt met een klein bittertje en rietsuikerstroop.

Inca kola: Prik met bubbeltje met smaak. De oorspronkelijke producten zijn kamille en citroengras.

Cocobladeren worden al duizenden jaren gekauwd. Ze zijn rijk aan voedingsstoffen en verzachten problemen met de ademhaling, stofwisseling en werken pijnstillend. Verder zijn de bladeren een grondstof voor het maken van cocaïne en Coca-Cola.

Toen de Spanjaarden Peru en Chili veroverden, werd in 1536 de aardappel ontdekt. Zo kwam de aardappel op een gegeven moment ook naar Nederland.

Pachamanca betekent 'aarden pot'. Het voedsel wordt bij dit gerecht in de aarde met hete stenen en kolen bereid. Het gerecht bestaat uit verschillende soorten vlees, maïs en aardappelen.

Gerecht met Quinoa, rundvlees en verse groenten.

Aardappelsoup.

Chicha Morada is een drank van paarse maïs, kaneel, kruidnagel, ananas en suiker. De drank is verfrissend en bloeddruk verlagend.

Aji de Gallina is een traditioneel Peruaans kipgerecht. De kip wordt in slierten verwerkt in een romige saus met aji (een besachtige chili peper), knoflook en kaas.

In Peru wordt naast alpaca ook cavia 'cuy' gegeten.

Quinoa wordt als belangrijkste voedingsgewas, naast maïs en aardappelen, al sinds 6000 jaar in Zuid-Amerika verbouwd. Sinds enkele jaren is de Quinoa in Nederland meer in opkomst. Quinoa bevat veel voedingswaarde en is glutenvrij!

Ceviche is een visgerecht, wat bestaat uit rauwe vis, wat gemarineerd is in limoen of citroen. Daaraan wordt een mengsel van rode uit en chilipeper toegevoegd.

Habas de snack uit het vliegtuig, bestaat uit geroosterde tuinbonen.

We nemen afscheid van een vriendelijk en gastvrij volk en gaan door naar het *archeologisch ruïnecomplex van Pisac*. Het uitzicht over de groene vallei is prachtig. Het is de eerste ruïnes die we te zien krijgen. Als we boven op de heuvel komen blijft het uitzicht in het begin verborgen door rotsen. Je weet niet wat je kunt verwachten. Het is onbeschrijflijk mooi als je hier op een gegeven moment voorbij bent en uitzicht krijgt over een open en wijds terrassenlandschap. De terrassen worden niet meer gebruikt. De gaten in de rotsen zijn de grafombes die totaal leeggeroofd zijn. Aan de andere kant van de heilige vallei ligt Ollantaytambo, dat we morgen gaan zien! Het complex straalt zoveel rust uit. Zeker als je iemand in de verte panfluit hoort spelen.

We maken een groepsfoto (zie voorkant verslag). Als we teruggaan naar de bus, begeleidt de Peruaanse dame (33 jr) met kind (2 jr) Tineke en haar rollator. We lopen terug naar de bus. We kijken één uur rond op de markt van Pisac, want het is bijna sluitingstijd. Om 21:15 dineren we in het hotel.

Dag 7 Zondag 18 mei 2014:

We vertrekken al vroeg (7:45 uur) uit het hotel. Wel leuk om te vertellen dat Ger-Anne de mannen attendeert op een glad geschoren uiterlijk. Patricia gaf terecht aan dat Ger-Anne Juan vergeten was. Gisteren toen Juan, na het diner, de groep verliet had Ger-Anne ook losjes een opmerking naar Juan losgelaten. Aanvankelijk wilde hij de baard tot aan het eind van de vakantie laten staan, maar heeft zich toch nog geschoren. Nice! Yvonne blijft bij de vermoeide Sonneke achter in het hotel. We zijn inmiddels aangekomen op de plaats van bestemming. De rest van de groep vertrekt naar het nationale park *Ollantaytambo* (2729 meter boven de zeespiegel). Ollantay staat voor een belangrijke generaal. In het Quechue (taal van Inca) staat 'tambo' voor rustplaats van soldaten. Samen met Pisca (waar we gisteren geweest zijn) en Sacsayhuaman zijn het de drie belangrijkste vestingen van de Inca's. Het complex maakt indruk door zijn grootheid en de hoeveelheid trappen tegen de bergwand en zijn geschiedenis. Er zijn nu weinig toeristen. Het fort bestaat uit ondermeer een zonnewijzer, een badruimte, een koninklijke zaal en de tempel van de zon. Het is bijzonder dat dit complex nooit door de Spanjaarden is veroverd. In de wand van een berg is de vorm van een Inca-gezicht te zien. De graven zouden in zijn hand rusten.

Met een klein groepje lopen we (Geert, Jan, Risma, Patricia en Ger-Anne) naar boven. De conditie wordt behoorlijk op de proef gesteld. Doordat het zuurstofgehalte in de lucht laag is, maakt het dat je eerder kortademig bent. Jan en Risma gaan niet helemaal mee naar boven. Rond een uur of 10:30 stappen we weer in de bus.

We komen rond 10:45 aan bij de terrassen van Moray. De terrassen bestaan uit drie cirkelvormige verdiepingen. Wat er met de terrassen gedaan is, is onduidelijkheid over. De één meent dat het gebruikt werd voor de teelt van cocabladeren. Dit lijkt dan weer tegenstrijdig als deze planten het beste gedeien zonder wind en met veel zon. Dat is hier niet mogelijk op deze vlakte waar het vaak koud en winderig is. Anderen denken dat het een laboratorium is geweest om te experimenteren met landbouwtechnieken. Hoger of lager in de cirkels zou een wisselend klimaat heersen. Er komen ook veel mensen naar deze plek omdat je er energie zou kunnen opdoen.

We vertrekken weer met de bus. Ger-Anne en Barry kwamen erachter dat ze één dag na elkaar jarig zijn. Vandaag droegen ze vesten, met de cijfers 47 en 46. Gelukkig berusten de leeftijden nog lang niet op de werkelijkheid. Na een rit van 20 minuten vanaf Moray komen we bij de zoutmijnen van Maras. Het is onvoorstelbaar mooi en één van de grootste mysteries van de natuur. Het complex bestaat uit 3000 zoutbaden van gemiddeld 10 centimeter diep. Als de zon het water doet verdampen blijft het zout over om te gebruiken. De mineralen bepalen de verschillende kleuren zout. We zagen een groepje ezels met bepakking door de straatjes gaan. Vroeger was dit heel normaal, alleen dan bepakkt met zout.

We rijden door een fascinerend landschap. Het lijkt net een lappendeken. We rijden door naar een restaurant waar een lunch in buffetvorm aangeboden wordt.

Om 15:30 gaan we weg van de lunchplek naar het hotel, waar we na 30 minuten aankomen. We komen even bij in de lobby van het hotel waar we genieten van heerlijke coca-thee. Sonneke en Yvonne maken het goed. We zagen onderweg dat er een lokaal feestje aan de gang was. De burgemeester zou ook aanwezig zijn geweest. We wilden er graag gaan kijken, alleen laat de slechte weg de rolstoelen niet toe. Veerle zegt voor de gein: "Anders pakken we een golfkar". Yvonne gooit een (golf)balletje op en het is akkoord. Geert, Jan en Yvonne gaan lopend. Barry, Tineke, Veerle en Ger-Anne met de golfkar. Het feestje zag er gezellig uit, er stonden overal groepjes mensen en er werd gedanst, op de muziek van een aanwezig orkestje. We werden aangestaard als buitenaardse wezens. De jongen van het hotel voelde zich met zijn golfkar buiten het terrein wel opgelaten, dus na korte tijd gingen we terug.

Dag 8 Maandag 19 mei 2014:

Iedere dag is tot nu toe uniek en bijzonder en vandaag gaan we naar de *Machu Picchu (=oude berg)*. Dat moet je gezien hebben als je naar Peru gaat! De hele groep is compleet. We vertrekken 7:50 en komen na 20 minuten aan op het treinstation Ollantaytambo. Een enkele treinreis kost \$65,- (= €48,-)!

We vertrekken met de trein van 9:15. Vanuit de trein, met glazen dak, genieten we van de mooie vergezichten. Je ziet in het dal de Urubambarivier lopen. Onderweg zien we de Inca Trail een trekking waarbij wandelaars in 4 dagen 43 km afleggen. Wij doen er met de trein 1,5 uur over. We komen aan in Aguas Calientes, onze eindbestemming. Daar worden we met een luxe touringcar opgehaald om door te rijden naar boven. Het is overigens de enige manier om bij Machu Picchu te komen. De route naar boven is in een woord adembenemend.

Ronald en Ger-Anne zitten voor in de bus en zien een groot zwart dier over de weg heen schieten. Bij navraag bleek dat een cavia te zijn! Die zou ik in het donker niet tegen willen komen. Deze had 10x de grootte van hoe wij een cavia kennen. Rond een uur of 12:00 staan we onderaan de Machu Picchu.

Machu Picchu, met een hoogte van 2430 meter, trekt jaarlijks zo'n 400.000 bezoekers! Sinds 1983 is Machu Picchu toegevoegd aan de werelderfgoedlijst van UNESCO en in 2007 verkozen tot één van de zeven wereldwonderen! Eind januari 2010 kwam Machu Picchu in het nieuws. Door noodweer moesten 2000 gestrande toeristen met helicopters geëvacueerd worden. Er zijn 7 mensen om het leven gekomen. Intussen is het hard werken voor de mannen om de rolstoelen tussen de smalle rotswanden te manuvreren. Wat normaal onmogelijk is, wordt nu mogelijk! Eenmaal tussen de rotswanden door gekomen is het uitzicht fenomenaal!

Wat een rust straalt deze plek uit en de vele bezoekers zie je niet meer terug. De groep wordt in twee groepen verdeeld. Hetzelfde kleine groepje (Geert, Jan, Risma, Patricia en Ger-Anne) wordt meegenomen door gids Fred. De grote groep blijft bij gidsen Henry en Juan. We maken ieder afzonderlijk een heel andere groepsfoto!

De bouw van de stad Machu Picchu begon rond 1440. De opdrachtgever is Pachacuti, een belangrijke Inacaleider. Toen de Spanjaarden in de 16^e eeuw Zuid-Amerika en ook Peru veroverden, hebben ze Machu Picchu nooit gevonden. Het pad loopt dwars door de bergen, waardoor de Spanjaarden dachten dat het een verbindingsweg was. Met de 20.000 km aan wandelpaden dachten de Spanjaarden dat dit ook weer zo'n pad was, wat nergens toe zou leiden. Met de komst van de Spanjaarden werd in 1532 de stad verlaten. De stad werd op 24 juli 1911 ontdekt door de Amerikaanse archeoloog Hiram Bingham. Al wordt er geschreven dat de Duitse goudzoeker Augusto R. Berns de stad in 1867 al ontdekt zou hebben. Hij zou toestemming hebben gekregen van de Peruaanse regering om de stad te plunderen. Over de functie van de stad zijn de meningen verdeeld. Het meest voor de hand liggende zou zijn dat het gediend heeft als buitenverblijf voor koningen en edelen. Machu Picchu heeft veel bezienswaardigheden waaronder woningen, terrassen, de tempel van de drie ramen en de zonnetempel (hieronder te zien).

Het heeft nu even kort geregend en de zon is weer gaan schijnen. Dan zien we een prachtige regenboog, zo bijzonder! Om 16:00 verlaten we Machu Picchu en bestempelen we ons paspoort! We eten bij het naast gelegen restaurant en gaan terug naar het hotel. We nemen de trein van een uur of 17:00. Deze enkele reis terug kost nu \$69,- (= €51,-)! In de trein komt er een verklede man, ritmisch klappend, met masker en felgekleurde kleding binnen. Patricia werd ten dans gevraagd, maar ging hier niet op in. Dit werd gevolgd door een fashionshow. Aan het eind van de reisdag zijn we allemaal erg moe, maar komen we wel zeer voldaan terug bij het hotel!

Dag 9 Dinsdag 20 mei 2014:

Vanmorgen checken we uit bij het hotel en vertrekken richting Cusco. De groep wil graag een kijkje nemen bij een *keramiëkkunstenaar*. We komen uit bij de bekende kunstenaar Pablo Seminario. We nemen plaats om te kijken naar een kort introductiefilmpje. Daarna spreekt Pablo zelf nog een woordje en kijken we rond in de winkel. Veerle, Pieter en Ingrid kopen prachtige kunstvoorwerpen.

We gaan met elkaar picknicken met uitzicht op *Puca Pucara*. Het wordt ook wel rood fort genoemd door de kleur van de rotsen in de schemering. Deze militaire ruïnes hebben als doel de verdediging van de stad Cusco. De picknick was uitgebreid: van afgekoeld warm eten, brood, snacks tot drinken. Alleen waren ze de vork vergeten, maar met een mes ging het ook goed. We waren net klaar toen het ging regenen.

We rijden langs *Qenqo* (= labyrint) dat op 3600 meter hoog ligt. Het lijkt op een herdenkingsplaats, maar er werd gemummificeerd. Door de waterkanalen onder een stenen altaar werd de temperatuur laag gehouden, waardoor dat mogelijk was.

Als we weer verder rijden, krijgen we een wijds uitzicht over de stad Cusco. We zien zo ook de bierfabriek en het voetbalstadion.

Als laatste bezoeken we het iets lager gelegen Saqsaywaman (=doorvoede valk). Het complex is gelegen op 3500 m. (ook 1983 op de UNESCO werelderfgoedlijst) en is bestand gemaakt tegen aardbevingen die in dit gebied voorkwamen. De uiteinde van de stenen komen nooit precies recht op elkaar uit, waardoor het een ijzersterke constructie vormt. De stenen wegen soms 70 ton! Als we aankomen staat er een Peruaanse dame met een alpaca. De alpaca ziet er feestelijk uit met allemaal gekleurde kwastjes aan zijn oren en om de nek. Jan gaat ermee op de foto!

Speciaal voor Pieter nog even een groepsfoto! Veerle gaat op de foto met Henry en Juan. Als Yvonne tegen Juan zegt gewoon een kus te moeten geven, is de kus daar! Met het bekende kleine groepje kijken we nog even boven. Dan begint het heel het hard te regenen en lopen we snel terug naar de bus! In Nederland is het nu zo 25 °C!

We rijden naar de binnenstad van Cusco waar we ons hotel opzoeken en een avond vrij te besteden hebben!

Cusco by night!

Om 16:30 gaan er afzonderlijk van elkaar twee groepen de stad in. De verhalen bij terugkomst zijn hilarisch en heel verschillend! De grootste groep heeft veel beleefd. Het was namelijk een heel spektakel om met een groep rolstoelers de stad in te gaan. Cusco is een stad met gladde, ongelijke klinkers. Nadat er hier en daar wat

rondgekeken is, gaat de groep oversteken. Yvonne en Pieter regelen samen het verkeer. Yvonne hield vanaf het midden van de weg het verkeer staande. Pieter stond aan de andere kant en had het zichtbaar minder druk. Toen iedereen overgestoken was, werd duidelijk waarom Pieter het rustig had gehad. Er was sprake van een straat met eenrichtingverkeer. Aan Sonneke werd onderweg door een Peruaanse man de liefde verklaard. Ze kreeg een klein stoffen roosje! De weg werd vervolgd naar het restaurant

waar er verschillende mensen 'cuy' bestellen of te wel 'cavia'. Al eerder is er alpaca gegeten, nu dus cavia. Je moet het wel durven. Bij binnenkomst van het gerecht bleek het niet te voldoen

aan de verwachting. Er kwam namelijk een hele cavia binnen! Helemaal aangekleed met een peper in het bekje en rode oorwarmers van paprika. Samuel, Kjerke, maar met name Sonneke kwam niet meer bij van

het lachen! Het velletje was wat taai, dus letterlijk even doorbijten. Door de heren werd er heerlijk aan gekloven, maar Sonneke durfde dit niet aan. Daarna in optocht terug naar het hotel. Het andere groepje

bestaande uit Ronald, Patricia, Veerle en Ger-Anne hebben een offroad route bewandeld. We kunnen wel spreken van een weg met hindernissen. Door gaten in de weg, een weg die ophield en wegwerkzaamheden was het wel improviseren op de weg. Toch zie je op de kaart dat we een hele route hebben afgelegd. Heel leuk tussen

alle locals door. Op een gegeven moment kwamen we door een straat waar alle winkels geordend leken. Van allemaal brillenwinkels, groentenwinkels naar allemaal taartenwinkels. Heel bijzonder dat de tandarts bij de taartenwinkels om de hoek zit. Zou dat de praktijk zijn, dat je na het eten van al die kleurstoffen en suikers je daar terecht komt? Ook zijn we

langs markthallen gekomen, daar willen we overdag naar toe! We waren moe en besloten om in het hotel te eten. Daar speelde een Peruaan op zijn harp. Daarna slapen, want morgen staat er een hele drukke dag op het programma!

Dag 10 Woensdag 21 mei 2014:

Cusco ontwaakt en we vertrekken om 9:00 met een city tour door Cusco! In 1533 werd de Inca stad veroverd door de Spanjaarden. Over de oude stad en dus ook de ruïnes wordt de huidige stad gebouwd. Daardoor gaat veel moois verloren of zie je in de huidige bouw oude muren terug. Als eerste bezoeken we de *Qoricancha* (= de tempel van de zon). De muren en vloeren waren vroeger bedekt met goud. In de tuin stonden veel gouden beelden van lama's, bomen en bloemen.

Henry neemt ons mee door de geschiedenis van dit enorme complex. We kijken ruim een uur rond. De tuin is prachtig en er zijn veel vlinders en zelf een kolibrie! Eenmaal buiten gekomen wordt Diego aangesproken door de pers. Tot onze verbazing zien we de fotograaf met de gele zonnebril weer terug. Het is al 5 dagen geleden dat hij ons op het vliegveld van Lima op de foto zette. Hij zal toch het verschil moeten zien dat er verschillende mensen, zittend in een rolstoel, weer goed kunnen lopen.

Het lijkt een straat als alle andere straatjes. Toch is deze straat Hatunrumiyoc genaamd heel bijzonder, omdat er de bekende *twalf hoekige steen* te zien is.

Cathedral Cusco of Cathedral of Santo Domingo. Deze kathedraal bestaat als het ware uit een drietal aaneengesloten kerken. De meest linkse is de *Sagrada Familia*, middelste de kathedraal en de meest rechtse en ook de oudste van de drie is de *Iglesia del Triunfo*. In de kathedraal, waar overigens niet gefotografeerd mag worden, vind je een grote kunstcollectie met schilderijen. Zo ook 'Het laatste avondmaal' van Jesus gemaakt door kunstenaar Marcos Zapa. De wijn is vervangen door chicha, het gerecht is cavia en Judas is hier als Pizarro afgebeeld. Het hoofdaltaar is zeer opvallend, het is gemaakt van zilver! Je kijkt je ogen uit naar al het moois!

Yvonne houdt het verkeer tegen, zodat de groep over kan steken! In een restaurant lunchen we met elkaar.

We gaan met de hele groep naar Plaza de Armas om afscheid te nemen van Henry en de helpers Diego en Berkeliy. We zien hoe Sonneke's schoenen worden gepoetst en weer als nieuw lijken! Toen Sonneke 20 sol (€5,20) voor het schoenenpoetsen gaf, kon de dag van deze meneer niet meer stuk!

Het is 14:30 en we hebben een zonnige vrije middag! Dezelfde twee groepen als gisteren ontstaan. Tineke sluit zich aan bij Ronald, Patricia, Veerle en Ger-Anne. Tineke wil graag de overdekte markt zien, waar we gisteren geweest waren.

Genietend van de zon op het plein wordt er door verkopers flink aangedrongen om iets van hun spullen te kopen. Van sjaals, mutsen, versierde doosjes van calabassen tot kleurrijke tekeningen. Op een gegeven moment zijn we daar maar vertrokken! Er is flink geshopt en het kleine groepje kwam terug met wat sieraden en alpaca truien. De grote groep heeft een dichterbij gelegen markt opgezocht. Door de wegoebrekkingen was

het een hele toer om terug te komen bij het hotel. Maar Kjerke bleek een goed richtingsgevoel te hebben. De foto's zijn ook super, wat een kleuren op de markt!

Dag 11 Donderdag 22 mei 2014:

We hebben een lange dag reizen, 388 km, op het programma (Cusco naar Puno). We krijgen deze dag een speciale en luxe touringcar. Het is een druilerige en somber ogende dag. Vanuit de bus (10:30) zien we Rumicolca, ooit een zuidelijke toegangspoort. Bij de Inca's deed deze dienst voor de mensen- en goederenstroom naar de vallei van Cusco. Er zou ook een aquaduct gelopen hebben van Pikillacta tot de toegangspoort van Rumicolca.

Dan komen we een uur later aan bij de kerk San Juan Bautista of Huaró. Over de gekleurde en in patroon gelegde klinkertjes lopen we naar het kerkje. Je verwacht aan de buitenkant niet dat het een kerk betreft met mooi bewaarde muurschilderingen. Deze schilderingen zijn aangebracht tussen 1675 en 1699.

Het is 13:30 als we een uur lang lunchen. Dit wordt in buffetvorm aangeboden, waar we overigens niet de enige zijn. We gaan net op tijd weg, als er een megagroep aankomt. Het is overigens erg guur, koud en het regent soms flink. Snel de warme bus weer in om de tocht te vervolgen. Op een gegeven moment bereiken we met 4300 meter het hoogste punt van onze reis. Onderweg hebben we de tijd om onze reisgenoten nog beter te leren kennen. Vergeet niet om naar buiten te kijken, dit is adembenemend! We zien alpac's in groten getale vrij rondlopen. Er zijn hier veel alpacaboerderijen. We zijn om 18:00 bij het hotel. De reisdag is best snel gegaan!

Dag 12 Vrijdag 23 mei 2014:

Als we vanmorgen wakker worden genieten we van een mooi uitzicht uit de hotelkamer. We zien alpaca's rondlopen en kijken uit over het *Titicacameer*. Het historische museum *schip Yavari* uit 1862, ligt nu aangemeerd. Het schip deed er 6 jaar over om van Engeland naar Titicaca te komen! In 1871 deed het zijn eerste vaart. De groep voelt goed dat we het hoogste punt hebben bereikt. Vandaag maken we kennis met onze laatste gids Blady. Het is 8:15 als we aan boord gaan. We varen van Puno over het Titicacameer en bezoeken daar de *Uros indianen* op de *rieteilanden*. Bij aanvang op de pier glijdt Blady uit en belandt met één been in het algrijke water. Geert kan hem helpen aan kleding het past perfect! De Uros zijn vroeger richting het Titicacameer gevlucht, omdat de Inca's het vaste land domineerden. Sindsdien wonen de Uros op de rieteilanden. Tegenwoordig veel minder, omdat veel mensen weer teruggegaan zijn naar het vaste land. In totaal zijn er 82 eilanden, waar per eiland tussen de 15 en 20 mensen wonen. In totaal wonen er zo'n 1500 mensen. Bij aankomst worden we verwelkomd met 'Waliki' wat 'Hallo' betekent. Als we allemaal op het eiland gekomen zijn, wordt er in drie talen (Aymara, Quenchua en Spaans) een welkomstlied gezongen.

Er wordt verteld dat het riet voor van alles wordt gebruikt: tanden poetsen, maken van boten, onderhoud van huizen en het voeren van dieren. Om weggroten van het eiland te voorkomen, wordt de bovenlaag steeds aangevuld met nieuw riet. Ingrid spreekt een aardig woordje Spaans en daardoor heeft ze snel contact met de kinderen van het eiland. Barry weet ook hoe het is om kinderen om zich heen te hebben. Hij heeft verteld over al zijn neefjes en nichtjes!

We maakten met een rieten boot een tochtje over het water. Twee roeiers zetten alles op alles om de boot in beweging te krijgen. Op het water is het frisjes. 's Nachts koelt het hier ook flink af. Ik zou niet graag in een rietenhuisjes willen slapen! Koud! Als we terugkomen bij het eiland, nemen we na 2 uur afscheid van de familie. Bijna ieder eiland krijgt om de dag bezoek van toeristen! Dit is hun bron van inkomsten.

Na twee uur varen bereiken we het *Taquile eiland* waar de *Llachon gemeenschap* woont. Vroeger fungeerde het eiland als gevangenis. Handwerken staat hier centraal. De mannen leren vanaf hun 8^e jaar breien! Aan de kleding is te herkennen of iemand getrouwd is of niet. Een witte punt aan de muts van de man betekent dat hij vrijgezel is en een rode of blauwe muts is getrouwd. In de riem van de man wordt haar van de vrouw verwerkt, als teken van trouw! Een vrouw die nog 'vrij' is herken je aan de gekleurde rok en grote pomponnen aan de omslagdoek. Een donkere rok en kleine pomponnen betekent 'getrouwd'. We lunchen op het strand met uitzicht over het Titicacameer en in de verte Bolivia! Er is overheerlijk voor ons gekookt, quinoasoep, aardappelen, groenten en een visje uit het meer. Tijdens het eten van het nagerecht wordt het slecht weer (regen, onweer en wind). De vaartocht van 2 uur is uiteindelijk toch nog meegevallen! Om 16:30 waren we terug in het hotel.

Dag 13 Zaterdag 24 mei 2014:

Van ons hotel in Puno rijden we in 45 minuten naar het archeologische complex van Sillustani gelegen aan het Umayo meer. We genieten van het prachtige weer!

De grafftores, ook wel chullpas genoemd, zijn van de Colla's. Colla's was een volk dat leefde in het zuidelijke gebied van het Incarijk. Zo is Collasuyo een gebied wat naar hen vernoemd is. Het volk hechtte veel waarde aan een kostbare begrafenis. Op verschillende plaatsen zijn grafftores te zien. Alleen zijn ze hier in Sillustani het mooist bewaard gebleven. De meestal ronde torens zijn 12 meter hoog en 5 meter breed. De mummies liggen in foetushouding (opgetrokken armen en benen). De grootste toren, met de naam Chullpa del Lagarto heeft wel vijf verdiepingen. De doden werden niet alleen met eten en drinken begraven. In die tijd betekende het overlijden van een edelman dat ook zijn vrouwen en zijn bedienden en de in het bezit zijnde dieren werden mee begraven. De graven zijn leeggeroofd. In 1971 ontdekten archeologen vlak bij de grootste grafftores, op 1 meter diepte, een schat uit de Incatijd! Naast kleine sierraden werd er 4 kg goud gevonden! We gaan helemaal naar boven en komen uit bij een adembenemend uitzicht over het Umayo meer. Je verwacht gewoon niet dat je zoiets moois te zien krijgt!

Vele foto's worden er gemaakt! Barry en Ronald werden op een rots getild om even zonder rolstoel gefotografeerd te worden! We zoeken de bus weer op. Op de weg terug gaan Risma, Geert, Jan, Yvonne, Tineke, Ingrid en Pieter nog een plaatsje in. Er kan gewinkeld worden en dat is Tineke zeker gelukt. Ze heeft een mooi vest gekocht. De rest van de groep (Veerle, Ger-Anne, Sonneke, Patricia, Ronald, Samuel en Kjerke) gaat alvast terug naar het hotel. Een groepje zoekt nog even lekker in het zonnetje zitten. Kjerke, Barry en Juan kijken voetbal. Real Madrid wint met 4-1 van Atletico Madrid en is daarmee de winnaar geworden van de Champions League 2014 cup. Om 19:00 uur gaan we met elkaar aan tafel. We eten voor de laatste avond samen en nemen afscheid van Juan, die morgen vroeg vertrekt naar Quito.

Dag 14 Zondag 25 mei 2014 & Dag 15 Maandag 26 mei:

Vanmorgen verlaten we het hotel en langzaamaan ook dit prachtige land. We vertrekken 9:45 naar het internationale vliegveld van Inca Manco Cápac. We rijden over een zeer slecht wegdek naar de luchthaven. Om 11:00 uur zijn we op het internationale vliegveld, waarbij het parkeerterrein leeg is. Binnenkomend zijn we vrij snel aan de beurt. Alle koffers moeten open, omdat de scanapparatuur het niet doet. Een dame met handschoenen controleert even de bagage. Ondertussen worden de

reizigers door mensen van de beveiliging geobserveerd. Een uur later zijn alle koffers goedgekeurd en gaan we naar een zaaltje ernaast, waar twee gates zijn. Daarachter zien we het vliegtuig al staan en zien we hoe onze koffers in het vliegtuig verdwijnen. Met een half uur vertraging vertrekken we naar Lima, waar we om 14.55 aankomen. Veerle gaat voor ze het vliegtuig verlaat nog even met het personeel op de foto. In Lima stond de begeleiding al klaar. De koffers

hadden ze al van de band gehaald, die we meenemen naar een plek waar we wachttijd kunnen overbruggen. De tijd vloog toch wel snel voorbij. We checken in, gaan aan boord en vliegen een half uur later (20.45) de lucht in. Als groep zitten we best verspreid door

het vliegtuig, maar als we slapen merken we er niet veel van. Van de 200 reizigers, zijn er 45 Chinese 'scheepvaarders' met ons. De alcohollucht komt je tegemoet. De Chinezen spreken alleen Chinees. Ik help mijn buurman aan een film en ja hoor, er is Chinese ondertiteling. Ook de geïrriteerde man van de heenweg reist weer mee terug. Vervolgens wordt er door het vliegtuig een oproep gedaan voor artsen en verplegend personeel. Tineke en Ger-Anne gaan naar de dame die onwel geworden is en helpen het KLM-personeel. Tineke zat 2 stoelen verder dan de mevrouw en kon zo een oogje in het zeil houden. Tineke en Ger-Anne kregen een KLM delftblauwhuisje als bedankje. De reis gaat best voorspoedig en we komen ondanks de verlate opsteking op tijd (NL15.30 Peru 8.30) aan. Dan blijken de rolstoelen naar de bagageband gegaan te zijn. Dit betekent uiteindelijk 2 uur wachten! Het personeel vindt het erg vervelend en nu krijgen we allemaal een KLM delftblauwhuisje (die normaal businessclass reizigers krijgen). Nadat we de bagage van de band hebben gehaald, nemen we afscheid van elkaar! Bedankt voor de fijne vakantieweken met elkaar en wie weet .... tot ziens!

Deze fantastische reis werd mede mogelijk gemaakt door:

Patricia & Ronald

Tineke

Veerle

Gids Juan

Ingrid & Pieter

Ger-Anne Geert Yvonne

Gids Oscar

Samuel & Risma

Barry

Gids Henry

Jan

Sonneke

Kjerke

Gids Blady